

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg synes faktisk, jeg har svaret meget omhyggeligt på fru Pia Kjærsgaards spørgsmål, men jeg vil godt prøve at gøre det tydeligere. Men jeg vil altså ikke forholde mig til konkrete sager, som ligger i styrelsen i øjeblikket, og som spørgsmålet til mig er udformet, drejer det sig heller ikke om dem.

Jeg vil gerne gentage: Jeg har meget svært ved at forestille mig situationer, hvor det vil være lovligt for en arbejdsgiver at annoncere efter dansk arbejdskraft, fordi statsborgerskabet meget sjældent vil være den reelle begrundelse. Og i alle tilfælde: Hvis den reelle begrundelse er, at man foretrækker en person med dansk oprindelse, er det diskrimination og altså forbudt. Det lovforslag, som blev vedtaget af et flertal her i Folketinget, drejede sig om, at man ikke måtte diskriminere; man måtte eksempelvis ikke forholde sig til kundskaber af den ene eller den anden art, hvis de ikke var relevante for det arbejde, den pågældende skulle udføre.

Så vil jeg godt til almindelig beroligelse – eller det ved jeg ikke – sige, at det da er praktisk og hensigtsmæssigt, at folk, der arbejder på det danske arbejdsmarked, også kan betjene sig af det danske sprog, derom hersker der ingen tvivl.

Men det at beherske det danske sprog afhænger jo ikke af, om man har dansk statsborgerskab, eller man ikke har dansk statsborgerskab, forstået på den måde, at de fleste, der har et dansk statsborgerskab, selvfølgelig også kan sproget, men der kan faktisk godt findes udlændinge, indvandrere og flygtninge her i landet, som godt kan det danske sprog, men som ikke har et dansk statsborgerskab. Og i de situationer er det selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt, at en arbejdsgiver spørger om statsborgerskabet for derved at udelukke en ansættelse af en indvander, f.eks. en flygtning.

Pia Kjærsgaard (DF):

Ministeren foredrer debatten. Ministeren undlader bevidst at svare på, hvad hun bliver spurgt om. Der er jo ikke tale om, at der er søgt efter en dansk statsborger. Der er tale om, at man ikke længere i et stillingsopslag må skrive: Det forudsættes, at ansøgeren kan læse, skrive, tale og forstå dansk. Det er det, der nu er sat en stopper for, og det er det, jeg beder ministeren om at forholde sig til.

Vil ministeren skride ind over for Arbejdsmarkedsstyrelsen, som efter min mening har

truffet en helt forkert beslutning i denne her sag i forhold til den lov, som ministeren stod bag, og som trådte i kraft 1. juli 1996?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne gentage, at jeg ikke agter at gå ind i en konkret sagsbehandling her i Folketinget på baggrund af et spørgsmål, som sådan set ikke handler om det, der nu bliver spurgt om fra fru Pia Kjærsgaard.

Jeg vil blot gentage, at det er forbudt i dette land, ligesom det er i alle andre lande, der er medlemmer af FN, at diskriminere på baggrund af oprindelse. Det er selvfølgelig hensigtsmæssigt, hvis man skal have ansat en ekspeditrice, at den pågældende kan dansk. Det er et relevant krav til en medarbejder, men det er ikke et relevant krav, at en ekspeditrice skal være dansk statsborger.

Og igen vil jeg sige: Jeg agter ikke at gå ind i en konkret vurdering af en sagsbehandling, som i øjeblikket ligger i Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Pia Kjærsgaard (DF):

Så må jeg forstå ministeren på den måde, at det stadig væk er tilladt, hvis man skal ansætte en ekspeditrice, som ministeren sagde, at hun skal kunne tale og forstå dansk. Hvorfor må man så ikke skrive dét i stillingsopslaget? Og det er stadig væk ikke diskrimination, må jeg sige til ministeren.

Og så vil jeg godt, for at ministeren ikke skal gentage sig selv, sige, at ministeren så på næste onsdag kan forvente et spørgsmål, som går mere konkret på denne her sag om Arbejdsmarkedsstyrelsen, hvis ministeren ikke synes, at det her spørgsmål er konkret nok.

Ministeren har konstant, også under behandlingen af lovforslaget, snakket udenom. Ministeren forholder sig ikke til det, der her er spurgt om, og det synes jeg faktisk er ret ringe, må jeg sige. Der er ikke tale om diskrimination. Det eneste, der er tale om, er, at en arbejdsgiver stadig væk har ret til i et stillingsopslag at bede om, at den, der skal ansættes, kan forstå det sprog, der nu er gældende på den arbejdsplads, man søger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare bede ministeren om at svare mig på spørgsmålet, om jeg ikke har forstået ministeren rigtigt: Hun vil ikke tillade, at der i stillingsopslag forekommer formuleringer, der direkte eller på mere indirekte snedig vis medfører, at